

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617010051
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8617010051.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na neverejnom zasadnutí konanom 29.04.2020 v trestnej veci proti obžalovanému L.. L. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/7/2017 zo dňa 18.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec vedenú proti obžalovanému L.. L. B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 11.02.2017 v čase okolo 01.50 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. S. U. EČV: U. XXXAZ po ceste I. triedy č. 21 na ul. Sov. hrdinov vo Svidníku, smerom od centra mesta ku križovatke (kruhového objazdu) s cestou I. triedy č. 77 na ul. Bardejovskej a cestou III. triedy č. 3530, kde počas tejto jazdy sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, vedenie vozidla nezvládol a s týmto ľavou časťou narazil do obrubníka ostrovčeka a do dopravnej značky, pričom vykonanou dychovou skúškou bolo zistené, že viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď sa alkohol v jeho organizme nachádzal s hladinou najmenej 0,93 mg/l etanolu vydychovaného vzduchu, pričom na lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, sa nežiadal, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/ v nadväznosti na ustanovenie § 137 ods. 1 písm. a/, písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

postúpil Okresnému dopravnému inšpektorátu, Okresného riaditeľstva PZ vo Svidníku, pretože výsledky dokazovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, okresný prokurátor sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti poukazuje na skutočnosti, ktorými prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie a uvádza, že rozhodnutie súdu, ale ani jeho názory v rámci odôvodnenia rozhodnutia nie je možné akceptovať, lebo sú založené na pochybnom znaleckom posudku, tendenčných výpovediach tak obvineného ako aj svedkov O. W. a T. U., ako aj na jednostrannom hodnotení vykonaných dôkazov v prospech obžalovaného. Pri trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona je jediným priamym dôkazom výsledok dychovej skúšky. Obžalovaný sa dychovej skúške podrobil o 01.55 hod. dňa 11.02.2017 s výsledkom 0,93 miligramov etanolu na liter vydychovaného vzduchu, pričom ako to vyplynulo zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby, vodič počas kontroly javil známky požitia alkoholu, po vykonaní dychovej skúšky nežiadal

lekárske vyšetrenie odberom krvi alebo iného biologického materiálu a k veci sa nechcel vyjadrovať. Zo záznamu hliadky obvodného oddelenia vyplynulo, že vodič počas predkladania dokladov javil známky požitia alkoholických nápojov a hliadke mal uviesť, že počas jazdy písal SMS správu, a preto sa nevenoval vedeniu vozidla. Ako zadržaná podozrivá osoba v rámci svojho výsluchu 11.02.2017 o 04.40 hod. mal uviesť, že si je plne vedomý, že jazdil, aj keď predtým požil alkoholické nápoje. Ako vodič vzal na vedomie obsah záznamu, zúčastnil sa ohliadky miesta cestnej dopravnej nehody bez toho, aby uvádzal alebo namietal nejaké okolnosti. Už len vzhľadom na uvedené nebol dôvod na vykonanie opakovanej dychovej skúšky. V rámci svojej výpovede ako obvinený dňa 12.02.2017 uviedol, že asi hodinu pred dopravnou nehodou požil asi 0,5 l vína, že s vozidlom jazdil od areálu garáží mestskej polície, pričom vozidlo chcel iba preparkovať na parkovisko pri vojenskom múzeu, vôbec sa nezmiel o tom, že by hliadke PZ uviedol, že alkohol požil tesne pred jazdou a neuviedol to ani to poverenému príslušníkovi PZ. Na tejto výpovedi zotrval aj pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie 13.02.2017. Tieto tvrdenia obvineného boli podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku znalcom T. L. L. až 07.07.2017 a záverom tohto znaleckého posudku boli prispôsobené aj následné tvrdenia L. L. B. či už ako odsúdeného v návrhu na povolenie obnovy konania alebo ako obžalovaného po povolení obnovy konania, pokiaľ ide o čas a množstvo celkovo požitého alkoholického nápoja alebo čas a množstvo alkoholického nápoja požitého bezprostredne pred dopravnou nehodou, čomu mali zodpovedať nie úplne zhodné výpovede svedkov O. W. a T. U. ako kolegov a priateľov obžalovaného. Pochybnosť znaleckého posudku je možné vidieť v tom, že kým v bilančnom prepočte je uvedené, že po zohľadnení bežnej vylučovacej schopnosti organizmu 0,12 až 0,20 etylalkoholu z krvi za jednu hodinu, mohol mať v čase dopravnej nehody 11.02.2017 o 01.50 hod. na základe ním udaného množstva požitého alkoholu pred dopravnou nehodou koncentráciu etylalkoholu v krvi v rozmedzí 0,512 až 0,909 promile, tak v závere posudzovanej časti je konštatované, že k vykonaniu prvej a jedinej dychovej skúšky došlo k priebehu 5 minút od dopravnej nehody a od jeho priznania a že pred nehodou požíval etylalkohol 0,5 l vína a teda tvrdenie o množstve a čase ním užitého alkoholu pred dychovou skúškou môžu byť pravdivé a etylalkohol zistený v jeho dychu mohol byť zostatkový alkohol v ústnej dutine. Tieto skutočnosti sa premietli aj do záveru znaleckého posudku, pričom L. L. B. sa po piatich minútach od dopravnej nehody nepriznal, že požíval 0,5 l vína, ale až vo výpovedi v procesnom postavení svedka uviedol, že požil 0,5 l vína asi hodinu pred dopravnou nehodou, a teda nemohlo ísť o zostatkový alkohol v jeho ústnej dutine. Ak uvedený znalecký posudok postačoval súdu na povolenie obnovy konania, tak i napriek výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní nepostačoval pre kompletne vyhodnotenie množstva požitého alkoholu, časovej súvislosti jeho požitia, odbúravania alkoholu a podobne vzhľadom na pozmeňované výpovede obžalovaného v množstvách alkoholu v čase začatia konzumácie a v jeho poslednej konzumácii. Nezodpovedanou otázkou ostáva aj to, aké množstvo alkoholu a v akom časovom horizonte by musel obžalovaný vypiť, aby bez ohľadu na zostatkový alkohol toto množstvo zodpovedalo nameranej hodnote 0,93 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu. Súd pri hodnotení výpovede svedkov W. a U. dôsledne zohľadnil odstup času v súvislosti s nepresnosťami a rozpormi v ich výpovediach, čo však nezohľadnil pri hodnotení svedeckých výpovedí policajtov. Vykonanou previerkou na mieste činu mal súd za preukázané, že obžalovaný vykonal dychovú skúšku do 15 minút od posledného požitia alkoholu v kancelárii. Táto previerka však bola vykonaná za optimálnejších podmienok a časových intervalov podľa obžalovaného, pričom objektívne potvrdila iba vzdialenosť od miesta parkovania vozidla po miesto dopravnej nehody. Časový limit od posledného požitia alkoholu po dopravnú nehodu, resp. dychovú skúšku touto previerkou však nebol a ani nemohol byť objektívne potvrdený. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd postupoval podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

V posudzovanej trestnej veci nejde o prvé rozhodnutie prvostupňového súdu, keďže ako je to zrejmé z obsahu spisu a konštatuje to napokon aj prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, okresný prokurátor podal na obžalovaného obžalobu pre uvedený prečin ešte dňa 12.02.2017. Trestným rozkazom sp. zn. 0T/7/2017 zo dňa 13.02.2017, právoplatným 23.02.2017, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona pre skutok tak, ako bol uvedený v obžalobe, pričom mu bol uložený peňažný trest vo výmere 200,- eur, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na

dobu 24 mesiacov (odsúdený dokonca 29.03.2017 uložený peňažný trest zaplatil a od výkonu uloženého trestu zákazu činnosti bolo dňa 21.03.2018 podmiennečne upustené so stanovením skúšobnej doby na 12 mesiacov).

Uznesením Okresného súdu Svidník sp. zn. 1Nt/10/2017 zo dňa 19.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Tos/16/2018 zo dňa 09.05.2018 však bola vo veci podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolená obnova konania, podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku bol zrušený výrok o vine v trestnom rozkaze Okresného súdu Svidník sp. zn. 0T/7/2017 zo dňa 13.02.2017, celý výrok o treste, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Vzhľadom na uvedené rozhodnutie, teda začal prvostupňový súd na podklade pôvodnej obžaloby znova konať a vo veci následne rozhodol uznesením zo dňa 11.04.2019 tak, že predmetnú trestnú vec postúpil podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Svidník (teda rovnakým spôsobom ako v teraz napadnutom uznesení).

Na podklade sťažnosti okresného prokurátora však Krajský súd v Prešove svojim uznesením sp. zn. 1To/28/2019 zo dňa 24.07.2019 toto uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol. V predmetnom uznesení uviedol, z akých dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie za predčasné a v akých smeroch je potrebné pre správne a zákonné rozhodnutie vo veci dokazovanie doplniť.

Po zrušení uznesenia boli v konaní pred súdom prvého stupňa odstránené nedostatky a vykonané dôkazy, na ktoré krajský súd vo svojom uznesení poukázal, takže nedostatky v tomto smere už nie je možné prvostupňovému súdu vytýkať.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne a konkrétne uviedol, ktoré dôkazy boli v posudzovanej veci vykonané, ktoré skutočnosti z jednotlivých vykonaných dôkazov vyplývali, uviedol, ako vykonané dôkazy vyhodnotil a na základe ktorých konkrétnych skutočností dospel k záveru prezentovanému vo výroku svojho rozhodnutia.

Dôkazy, ich obsah a skutočnosti z nich plynúce zodpovedajú obsahu vykonaného dokazovania tak ako vyplýva z predloženého spisového materiálu. Úvahy, ktoré okresný súd vo svojom rozhodnutí prezentoval na rozdiel od námietok sťažovateľa, považuje krajský súd za vecne správne, keďže prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými zistenými skutočnosťami, vykonané dôkazy vyhodnotil postupom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, keď tieto dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom, vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, avšak založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Vzhľadom na správnosť uvedeného rozhodnutia si jeho dôvody krajský súd osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Už len vzhľadom na sťažnostné námietky prokurátora, považuje krajský súd zdôrazniť, že pre to, aby bolo možné obžalovaného uznať vinným, musí byť jeho vina preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. V prípade, že vznikne pochybnosť o niektorých skutkových okolnostiach, je potrebné hodnotiť ich v zmysle zásady in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Naviac ešte považuje krajský súd za potrebné uviesť, keďže podanou sťažnosťou sa v podstate namieta nesprávnosť hodnotenia dôkazov zo strany prvostupňového súdu, že aj v prípade, ak by sa sťažnostný súd nestotožnil so skutkovými závermi prezentovanými v napadnutom uznesení, nie je oprávnený sám vytvárať závery o skutkovom stave veci a nahrádzať tak hlavné pojednávanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia by mohol len uviesť, prečo sú skutkové závery súdu prvého stupňa chybné, v čom je potrebné dokazovanie doplniť alebo ku ktorým dôkazom je ešte potrebné prihliadať. Ako však bolo vyššie uvedené, všetky dôkazy, ktorých vykonanie krajský súd vo svojom predošlom rozhodnutí nariadil, vykonané boli a prvostupňový súd všetky uvedené dôkazy aj vyhodnotil. Rozsah dokazovania, ako už bolo vyššie uvedené, považuje krajský súd za úplný (a pokiaľ prokurátor namietal znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva - súdneho lekárstva T. L. L., ba dokonca uvádza, že ho považuje za pochybný, s výnimkou toho, že sa krajský súd s takýmto tvrdením nestotožňuje, uvádza, že prokurátorovi nič nebránilo, ako strane v trestnom konaní predložiť ako dôkaz posudok ďalšieho znalca). Takže za danej situácie, ak by aj krajský súd vykonané dôkazy sám hodnotil ináč než súd

prvého stupňa, nemôže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť len z uvedeného dôvodu, pretože mu nemôže dávať záväzný pokyn k tomu, ako má súd vykonané dôkazy vyhodnotiť, resp. k akým záverom má pri hodnotení dôkazov dospieť. Zrušiť by mohol rozhodnutie len v tom prípade, ak by súd pri hodnotení dôkazov neprihliadal k všetkým vykonaným dôkazom, nehodnotil ich jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach, resp. ak by sa hodnotenie dôkazov z jeho strany vymykalo základným zásadám logiky. To však nie je posudzovaný prípad.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.